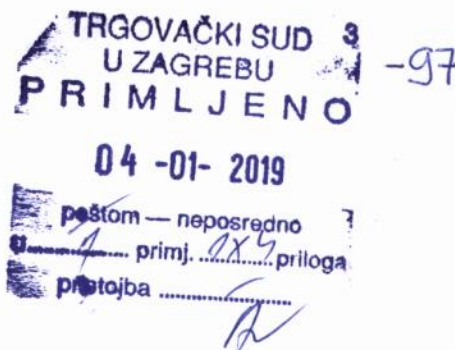

72 kol. 17.1.19-12

HITNO!

MAROJE STJEPOVIĆ
Preradovićeva ulica 25, 10000 Zagreb
stečajni upravitelj za
JUST-GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju
Dužice 28, 10000 Zagreb, OIB: 57303316329

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Na posl. br. St-895/2013

U Zagrebu, 04. siječnja 2019.g.

PRIJAVA NEDOSTATNOSTI STEČAJNE MASE PO ČLANKU 293. STEČAJNOG ZAKONA PRIJEDLOG OBUSTAVE I ZAKLJUČENJA

Cijenjeni naslove,

Visoki upravni suda RH presudom od 11.10.2018.g. pod posl.br. Usž-1908/18-2 potvrdio je prvostupanjsku presudu donesenu pod posl.br. Usl-3005/16-9 kojom je ovom stečajnom dužniku naloženo, po osnovi komunalnog doprinosa, Gradu Zagrebu isplatiti iznos od **585.592,50 kn** zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te troškovima postupka.

Također, Visoki upravni sud RH presudom od 11.10.2018.g. pod posl.br. Usž-1971/18-2 potvrdio je prvostupanjsku presudu donesenu pod posl.br. Usl-3004/16-11 kojom je ovom stečajnom dužniku naloženo, po osnovi komunalnog doprinosa, Gradu Zagrebu isplatiti iznos od **1.097.643,00 kn** zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te troškovima postupka.

Obje gornje presude donesene su na ime JUST GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju iz Zagreba kao da se radi o obvezama stečajne mase, iako se radi o tražbinama stečajnih vjerovnika koje su dospjele još 2008. i 2009.g. i trebale su biti prijavljene u stečajni postupak. Protuzakonito postupanje, kako Grada Zagreba, tako i Upravnog suda RH, za posljedicu će imati blokadu računa ovog stečajnog dužnika, te namirenje stečajnog vjerovnika Grada Zagreba mimo odredbi Stečajnog zakona. Blokada računa ovog stečajnog dužnika u potpunosti će onemogućiti dalje provođenje stečajnog postupka, te će u potpunosti onemogućiti namirenje, kako troškova stečajnog postupka, tako i ostalih obveza stečajne mase. Jednako tako, ovom će blokadom računa stečajnom dužniku i svim njegovim vjerovnicima nastati nenadoknadiiva šteta.

Uzevši u obzir gore navedene protuzakonite presude koje će u narednih cca 60 dana blokirati račun ovog stečajnog dužnika u ukupnom iznosu od 1.683.235,50 kn plus kamate i troškove, konstatiram da stečajne masa nije dostatna niti za namirenje troškova stečajnog postupka.

712

Slijedom iznesenog molim sud da sukladno stavku 2. članka 293. Stečajnog zakona ovu prijavu nedostatnosti stečajne mase objavi na e-oglasnoj ploči suda, te ovaj stečajni postupak obustavi i zaključi sukladno članku 293. stavak 1. Stečajnog zakona.

S poštovanjem,

Stečajni upravitelj
Maroje Stjepović

✓
JUST-UPRAVITELJSTVO d.o.o.
u stečaju
Zagreb

Prilog:

- Preslika presude Visokog upravnog suda RH od 11.10.2018.g. pod posl.br. Usž-1908/18-2
- Preslika presude Upravnog suda RH od 28.02.2018.g. pod posl.br. Usl-3005/16-9
- Preslika presude Visokog upravnog suda RH od 11.10.2018.g. pod posl.br. Usž-1971/18-2
- Preslika presude Upravnog suda RH od 06.03.2018.g. pod posl.br. Usl-3004/16-11

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jasni Peroš Nikolić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Zvezdane Radošević, u upravnom sporu tužitelja JUST-GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Dužice 28, kojeg zastupa opunomoćenik Vladimir Treščec, odvjetnik u Zagrebu, Krapinska 14, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi utvrđivanja obveze plaćanja komunalnog doprinosa, nakon održane javne rasprave, dana 28. veljače 2018.,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, KLASA: UP/II-363-03/16-04/77, URBROJ: 531-05-2-2-16-2 od 29. kolovoza 2016. i rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, KLASA: UP/I-363-02/15-08/3394, URBROJ: 251-13-32-1/009-16-14-LI od 29. travnja 2016.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, KLASA: UP/I-363-02/15-08/3394, URBROJ: 251-13-32-1/009-16-14-LI od 29. travnja 2016., kojim je tužitelju utvrđena obveza plaćanja komunalnog doprinosa u iznosu od 585.592,50 kn, utvrđenog proračunom troškova komunalnog doprinosa, KLASA: 363-02/15-017/3898, URBROJ: 251-13-32-2/009-16-4-MD od 1. ožujka 2016., koji čini sastavni dio tog rješenja. Točkom II. tog rješenja je određeno da komunalni doprinos s popustom od 10% iznosi 527.033,25 kn te da ga je tužitelj dužan uplatiti u roku od 8 dana od konačnosti tog rješenja, a u protivnom je dužan platiti puni iznos komunalnog doprinosa koji dospijeva devetog dana od konačnosti rješenja. Komunalni doprinos umanjen je za već plaćeni iznos komunalnog doprinosa od 73.199,06 kn, prema kartici investitora

KLASA: UP/I-363-02/08-08/457, URBROJ: 251-13-31-08-3, koji je uplaćen na ime komunalnog doprinosa za građenje iste stambene građevine, tako da komunalni doprinos s popustom od 10% iznosi 453.834,19 kn, ako ga tužitelj plati u roku od 8 dana od dana konačnosti tog rješenja, a u protivnom gubi pravo na popust te je dužan platiti iznos od 512.393,44 kn, koji dospijeva devetog dana od dana konačnosti tog rješenja. Nadalje je određeno da u slučaju kašnjenja plaćanja iznosa, plaća zakonske zatezne kamate, te je određen popis i rok izgradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture, kao i obveza povrata sredstava ukoliko ih Grada Zagreba u navedenom roku ne izgradi, odnosno djelomično izgradi.

Tužitelj u tužbi i tijekom spora pobija zakonitost osporavanog rješenja, pri tome navodeći da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer su zanemarene odredbe Stečajnog zakona, odnosno činjenica da je nad njim dana 7. studenoga 2014. otvoren stečajni postupak. Navodi da sukladno članku 70. stavku 1. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13.) Grad Zagreb predstavlja stečajnog vjerovnika, obzirom da je obveza plaćanja komunalnog doprinosa nastala prije nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka (ista je nastala 2008.) te je kao takva i utvrđena rješenjem Gradskog ureda, KLASA: 363-02/08-08/457, URBROJ: 251-13-31-08-3 od 29. travnja 2008., odnosno prije nego što je nad njim otvoren stečajni postupak, kao i da tražbina plaćanja komunalnog doprinosa, sukladno članku 71. stavku 2. Stečajnog zakona predstavlja tražbinu drugog više isplatnog reda. Napominje da kako je odredbom članka 96. Stečajnog zakona izričito propisano da stečajni vjerovnici (u konkretnom slučaju Grad Zagreb), mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, smatra da je osporavanjem i prvostupanjskim rješenjem povrijeđen zakon na njegovu štetu. Napominje da on nije univerzalni, već singularni pravni slijednik trgovačkog društva Just-graditeljstvo d.o.o. Zagreb, jer obveze njegovog pravnog prednika ne prelaze na njega u cijelosti. Ukazuje kako vjerovnici stečajne mase, za razliku od stečajnih vjerovnika, ne ostvaruju svoje tražbine podnošenjem prijave u stečajnom postupku niti se njihove tražbine ispituju na ročištu. Navodi da njihova potraživanja ne potpadaju pod režim koji vrijedi za tražbine stečajnih vjerovnika, te se u stečajnom postupku, u skladu s pravilima Stečajnog zakona, prvo namiruju potraživanja vjerovnika stečajne mase, a tek potom potraživanja stečajnih vjerovnika. Navodi da je vjerovnicima stečajne mase, stečajni upravitelj dužan izvršavati obveze, neovisno o tome što prethodno nisu namireni stečajni vjerovnici. S druge strane napominje da stečajni vjerovnici mogu svoju tražbinu ostvarivati samo u stečajnom postupku i to temeljem prijave iste stečajnom upravitelju u strogim zakonskim rokovima jer u protivnom gube pravo na namirenje. Ističe da ukoliko bi pobijano rješenje ostalo na snazi, tada bi se Grad Zagreb, umjesto stečajnim vjerovnikom (što sukladno izričito zakonskoj normi i jest), smatrao vjerovnikom stečajne mase, a što bi za posljedicu imalo dovodenje ostalih stečajnih vjerovnika tužitelja u neravnopravan položaj s Gradom Zagrebom, odnosno povreda prava na jednakost pred zakonom zajamčena odredbama članka 14. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, kao i do poremećaja u procesu razmjernog namirenja njihovih tražbina u stečajnom postupku. Smatra da je Grad Zagreb, kao stečajni vjerovnik, nakon objave rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad tužiteljem, imao dužnost, poput svih ostalih stečajnih vjerovnika tužitelja, prijaviti svoju tražbinu u stečajnom postupku u zakonom propisanom roku, te da je propuštanjem takve radnje izgubio mogućnost namirenja svoje tražbine na plaćanje predmetnog komunalnog doprinosa. Napominje da se radio o uvjetnoj tražbini, odnosno tražbini koja još u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije dospjela na naplatu.

Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporavano i prvostupanjsko rješenje. Traži trošak sastava tužbe i zastupanja na ročištu, svako u iznosu od 2.500,00 kn, uvećano za PDV u iznosu od 1.250,00 kn, ukupno 6.250,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je osporavano rješenje doneseno na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava te da su tužbeni navodi identični žalbenim navodima, o kojima se očitovao u osporavanom rješenju.

Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Grad Zagreb u odgovoru na tužbu, protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te se priklanja obrazloženju prvostupanjskog i osporavanog rješenja. Osporava tvrdnju tužitelja da je predmetno potraživanje trebao prijaviti u stečajnom postupku jer je konačna obveza plaćanja komunalnog doprinosa utvrđena u ponovljenom postupku rješenjem od 29. travnja 2016., dakle nakon što je otvoren stečajni postupak, a što je sukladno propisima i moguće, obzirom da tužitelj kao pravna osoba postoji i dalje i moguće je u odnosu na njega donijeti rješenje. Ističe da to što je otvoren stečajni postupak nad tužiteljem, ne znači da je otpala i tražbina i da se protiv njega ili u njegovu korist ne mogu voditi postupci. Ističe da predmet postupka nije naplata vjerovnika, u ovoj konkretnoj upravnoj stvari Grada Zagreba, već postupak u kojem se utvrđuje obveza plaćanja komunalnog doprinosa pravnoj osobi u stečaju, a koja postoji i dalje.

Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u sudski spis i isprave priložene spisu tuženika te je održao javnu raspravu u prisutnosti tužitelja i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika i zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

Strankama je, u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a, dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim.

Odredbom članka 31. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj: 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04 i 178/04.) propisano je da komunalni doprinos plaća vlasnik građevinske čestice na kojoj se gradi građevina, odnosno investitor.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je rješenjem Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, KLASA: UP/I-363-02/08-08/457, URBROJ: 251-13-31-08-3 od 29. travnja 2009. društvu Just-graditeljstvo d.o.o. Zagreb i Ivanu Turšiću iz Zagreba, utvrđena obveza plaćanja komunalnog doprinosa u iznosu od 585.592,50 kn, za građenje stambene građevine oznake 2, obujma 3.903,95 m³, na k.č.br. 2605/2 k.o. Stenjevac, odnosno z.k.č.br. 5/149 k.o. Jankomir.

Navedeno rješenje oglašeno je ništavim rješenjem Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, KLASA: UP/II-363-03/15-04/18, URBROJ: 531-05-2-2-15-2 od 30. ožujka 2015., jer nije sadržavalo popis i rok izgradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture koji će jedinica lokalne uprave izgraditi u skladu s programom gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture.

Prvostupanjskim rješenjem od 29. travnja 2016. tužitelju je utvrđena obveza plaćanja komunalnog doprinosa za građenje predmetne stambene građevine.

Osnovni prigovor tužitelja je da nije bilo osnove za donošenje rješenja o komunalnom doprinosu jer da je navedena obveza plaćanja komunalnog doprinosa nastala 2008., a zbog činjenice da je nad njim dana 7. studenoga 2014. otvoren stečajni postupak, navedenu tražbinu Grad Zagreb je trebao prijaviti u stečajnom postupku.

Međutim, kako je u konkretnom slučaju stečajni postupak nad društvom Just-graditeljstvo d.o.o. otvoren dana 7. studenoga 2014., a obveza plaćanja komunalnog doprinosa utvrđena je prvostupanjskim rješenjem od 29. travnja 2016., neosnovano tužitelj

smatra da se u konkretnom slučaju radi o tražbini koja je nastala prije otvaranja stečajnog postupka i da ju je Grad Zagreb mogao prijaviti u stečajnom postupku.

Slijedom navedenog, Sud osporavano rješenje tuženika ne može ocijeniti nezakonitim.

Valjalo je stoga, temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima presuditi kao u točki I. izreke presude.

Odluka o trošku u točki II. izreke presude temelji se na članku 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu, 28. veljače 2018.

Sutkinja:
Jasna Peroš Nikolić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

DNA:

1. Odvjetnik Vladimir Treščec, 10000 Zagreb, Krapinska 14
2. Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja, 10000 Zagreb, Ulica Republike Austrije 20
3. Grad Zagreb, Stručna služba gradonačelnika, Sektor za zastupanje Grada, Služba za zastupanje u upravnim postupcima, 10000 Zagreb, Trg Stjepana Radića 1
4. U spis

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

Snježana Miletić

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UsI-3005/16
UPRAVNI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
17-12-2018
dana ..... 20 .....

Poslovni broj: Usž-1908/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja JUST-GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Dužice 28, kojeg zastupa opunomoćenik Vladimir Treščec, odvjetnik iz Zagreba, Krapinska 14, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi utvrđivanja obveze plaćanja komunalnog doprinosa, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Zagreba, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, odlučujući o žalbi tužitelja, zastupanog po istom opunomoćeniku, protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3005/16-9 od 28. veljače 2018., na sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2018.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3005/16-9 od 28. veljače 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Osporenom presudom prvostupanjskog upravnog suda odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-363-03/16-04/77, urbroj: 531-05-2-2-16-2 od 29. kolovoza 2016. i rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, klasa: UP/I-363-02/15-08/3394, urbroj: 251-13-32-1/009-16-14-LI od 29. travnja 2016. (točka I izreke), te se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn (točka II izreke).

Navedenim rješenjem tuženika od 29. kolovoza 2016. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja od 29. travnja 2016., a kojim je, za građenje višestambene građevine oznake 2, obujma 3.903,95 m³, u Zagrebu, Štrokiniec 3A, na k.č.br. 2605/2 k.o. Stenjevec (z.k.č.br. 5/149 k.o. Jankomir), tužitelj utvrđen obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa u iznosu od 585.592,50 kn, sve na način i pod uvjetima iz tog rješenja.

Tužitelj je protiv osporene presude izjavio žalbu, kojom zakonitost iste pobija u cijelosti zbog pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Pogrešna primjena materijalnog prava proizlazi iz činjenice što se prvostupanjski sud poziva na odredbu članka 31. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj: 26/03.-pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13. i 154/13.), zanemarujući pri tomu okolnost da je Stečajni zakon u konkretnom slučaju lex specialis u odnosu na Zakon o

komunalnom gospodarstvu. Pri tomu prvostupanjski sud ukazuje i na rješenje prvostupanjskog tijela od 29. travnja 2008., (tužitelj pogrešno navodi 2009. godinu), kojim je društvu JUST-GRADITELJSTVO d.o.o. i Ivanu Turušiću određena obveza plaćanja komunalnog doprinosa u iznosu od 585.592,50 kn, ističući da je navedeno rješenje oglašeno ništavim tek 30. ožujka 2015. S obzirom na navedeno, tužitelj smatra kako je tražbina prema njegovom pravnom predniku bila dospjela u trenutku otvaranja stečajnog postupka, jer je rješenje od 29. travnja 2009. oglašeno ništavim nakon otvaranja stečajnog postupka, a koji je otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-895/2013 od 7. studenog 2014. Stoga tužitelj smatra da je Grad Zagreb predmetnu tražbinu, kao i svi drugi stečajni vjerovnici, morao prijaviti u stečajni postupak nad tužiteljem te obavijestiti Trgovački sud i stečajnog upravitelja o drugostupanjskom postupku koji se vodio pred tuženikom, a koji je okončan rješenjem od 30. ožujka 2015. (kojim je rješenje od 29. travnja 2009. oglašeno ništavim). Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje proizlazi iz činjenice da je prvostupanjski sud zanemario okolnost da je Grad Zagreb propustio utvrditi i prijaviti svoju tražbinu u stečajni postupak, obzirom da je prvo ispitno i izvještajno ročište u predmetnom stečajnom postupku održano 4. veljače 2015., a posebno ispitno ročište 15. lipnja 2015., o čemu su preslici zapisnika priloženi uz tužbu. Slijedom svega iznesenog tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji njegovu žalbu, te, sukladno odredbama Stečajnog zakona, poništi prvostupanjsku presudu, otkloni nedostatke i riješi predmetnu upravnu stvar u skladu sa žalbenim razlozima, uz naknadu troška za sastav žalbe.

Tuženik i zainteresirana osoba, iako uredno pozvani, nisu dostavili odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporenu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud pravilno postupio kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, iz podataka sveza spisa proizlazi da je prvostupanjski upravni sud u upravnom sporu pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, iz kojeg proizlazi da je prvostupanjskim rješenjem od 29. travnja 2016. tužitelj utvrđen obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa za gradnju opisane višestambene građevine, slijedom čega su, i po ocjeni ovog Suda, ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 31. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu, prema kojoj komunalni doprinos plaća vlasnik građevne čestice na kojoj se gradi građevina, odnosno investitor.

Na drukčiji zaključak ne upućuju ni žalbeni navodi, kojima tužitelj ponavlja prigovore iz tužbe usmjerene na stečajni postupak, a osnovanost kojih je pravilno otklonio već i prvostupanjski sud u osporenoj presudi. To stoga jer, i po ocjeni ovog Suda, komunalni doprinos u ovom upravnom sporu ne predstavlja dugovanje nastalo prije otvaranja stečajnog postupka, kako to pogrešno smatra tužitelj, već se ovdje radi o obvezi nastaloj donošenjem prvostupanjskog rješenja od 29. travnja 2016., dakle nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (koji je otvoren 7. studenog 2014.).

Nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari niti prigovor tužitelja da je komunalni doprinos u istom iznosu bio utvrđen njegovom pravnom predniku ranijim prvostupanjskim rješenjem od 29. travnja 2008., kraj činjenice da je to rješenje oglašeno ništavim rješenjem tuženika od 30. ožujka 2015. Naime, pravne posljedice oglašavanja rješenja ništavim djeluju ex tunc-što znači retroaktivno odnosno od trenutka kad je doneseno rješenje koje je proglašeno ništavim. Navedeno pak ima za posljedicu da se poništavaju i svi pravni učinci koje je takvo rješenje proizvelo te se ujedno onemogućava svako daljnje pravno djelovanje

takvog rješenja, zbog čega se za ništavo rješenje smatra da nije nikada ni doneseno, a što sve ukazuje na neosnovanost žalbenih prigovora kojima tužitelj dospelost tražbine vezuje za takvo, ništavo rješenje. Prema tome obveza utvrđena tužitelju u ovoj pravnoj stvari pravilno je i zakonito određena, dok je pitanje naplate zakonito utvrđene obveze pitanje koje će se rješavati primjenom Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj: 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13.).

Na kraju, a u odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava predmetne žalbe, ovaj Sud ističe da je odredbom članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.) propisano da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, pa, kako tužitelj nije uspio u žalbenom dijelu ovog spora, to je zahtjev za naknadu zatraženih troškova žalbenog postupka valjalo odbiti.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. i članka 79. stavka 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. listopada 2018.

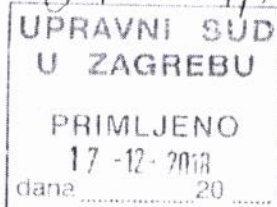
Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpis - ovlašteni službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1971/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja JUST-GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Dužice 28, kojeg zastupa opunomoćenik Vladimir Treščec, odvjetnik iz Zagreba, Krapinska 14, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi komunalnog doprinosa, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Zagreba, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, odlučujući o žalbi tužitelja, zastupanog po istom opunomoćeniku, protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3004/16-11 od 6. ožujka 2018., na sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2018.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3004/16-11 od 6. ožujka 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Osporenom presudom prvostupanjskog upravnog suda odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika, klasa: UP/II-363-03/16-04/78, urbroj: 531-05-2-2-16-2 od 29. kolovoza 2016. i za naknadu troška upravnog spora u ukupnom iznosu od 6.250,00 kn.

Navedenim rješenjem tuženika od 29. kolovoza 2016. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, klasa: UP/I-363-02/15-08/6011, urbroj: 251-13-32-1/009-16-14-LI od 29. travnja 2016., kojim je, za gradnju višestambene građevine oznake 1, obujma 7.317,62 m³, u Zagrebu, Samoborska cesta 121 i 121A, na k.č.br. 2605/1 k.o. Stenjevec (z.k.č.br. 5/57 k.o. Jankomir), tužitelj utvrđen obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa u iznosu 1.097.643,00 kn, sve na način i pod uvjetima iz tog rješenja.

Tužitelj je protiv osporene presude izjavio žalbu, kojom zakonitost iste pobija u cijelosti zbog pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Pogrešnu primjenu materijalnog prava tužitelj nalazi u tomu što se prvostupanjski sud poziva na odredbu članka 31. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu, iako je u konkretnom slučaju Stečajni zakon *lex specialis* u odnosu na Zakon o komunalnom gospodarstvu. Pri tomu prvostupanjski sud ukazuje i na rješenje prvostupanjskog tijela od 28. travnja 2008., zanemarujući da je to rješenje poništeno tek 29. lipnja 2015. Dakle, tražbina prema pravnom predniku tužitelja bila je dospjela u trenutku

otvaranja stečajnog postupka, jer je rješenje od 28. travnja 2008. poništeno nakon otvaranja stečajnog postupka nad društvom JUST-GRADITELJSTVO d.o.o., a koji postupak je otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-895/2013 od 7. studenog 2014. Stoga tužitelj smatra da je Grad Zagreb predmetnu tražbinu, kao i svi drugi stečajni vjerovnici, morao prijaviti u stečajni postupak nad tužiteljem te obavijestiti Trgovački sud i stečajnog upravitelja o drugostupanjskom postupku koji se vodio pred tuženikom, a koji je okončan rješenjem od 29. lipnja 2015. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje proizlazi iz činjenice da je prvostupanjski sud zanemario okolnost da je Grad Zagreb propustio utvrditi i prijaviti svoju tražbinu utvrđenu rješenjem od 28. travnja 2008. u stečajni postupak, obzirom da je prvo ispitno i izvještajno ročište u predmetnom stečajnom postupku održano 4. veljače 2015., a posebno ispitno ročište 15. lipnja 2015., o čemu su preslici zapisnika priloženi uz tužbu. S obzirom na izneseno, tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji njegovu žalbu, te, sukladno odredbama Stečajnog zakona, poništi prvostupanjsku presudu, otkloni nedostatke i riješi predmetnu upravnu stvar u skladu sa žalbenim razlozima, uz naknadu troška za sastav žalbe.

Tuženik i zainteresirana osoba, iako uredno pozvani, nisu dostavili odgovor na žalbu. Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporenu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud pravilno postupio kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, iz podataka sveza spisa proizlazi da je prvostupanjski upravni sud u upravnom sporu pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, iz kojeg proizlazi da je prvostupanjskim rješenjem od 29. travnja 2016. tužitelj utvrđen obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa za gradnju opisane višestambene građevine, slijedom čega su, i po ocjeni ovog Suda, ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 31. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj: 26/03.-pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13. i 154/13.), prema kojoj komunalni doprinos plaća vlasnik građevne čestice na kojoj se gradi građevina, odnosno investitor.

Na drukčiji zaključak ne upućuju ni žalbeni navodi, kojima tužitelj ponavlja prigovore iz tužbe usmjerene na stečajni postupak, a osnovanost kojih je pravilno otklonio već i prvostupanjski sud u osporenoj presudi. To stoga jer, i po ocjeni ovog Suda, komunalni doprinos u ovom upravnom sporu ne predstavlja dugovanje nastalo prije otvaranja stečajnog postupka, kako to pogrešno smatra tužitelj, već se ovdje radi o obvezi nastaloj donošenjem prvostupanjskog rješenja od 29. travnja 2016., dakle nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (koji je otvoren 7. studenog 2014.), a u kojem će se sukladno Stečajnom zakonu ova pravilno utvrđena obveza namiriti.

Nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari niti prigovor da je komunalni doprinos u istom iznosu bio utvrđen tužiteljevom pravnom predniku ranijim prvostupanjskim rješenjem od 28. travnja 2008., kraj činjenice da je to rješenje, povodom žalbe pravnog prednika, poništeno rješenjem tuženika od 29. lipnja 2015. i predmet vraćen na ponovni postupak. Navedeno pak ima za posljedicu da to rješenje nije niti postalo konačno u upravnom postupku, a time ni izvršno, zbog čega Sud, i po toj osnovi, nalazi neosnovanim žalbene prigovore kojima tužitelj dospelost tražbine vezuje za takvo rješenje.

Na kraju, a u odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava predmetne žalbe, ovaj Sud ističe da je odredbom članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.) propisano da stranka koja izgubi spor u

cijelosti snosi sve troškove spora, pa, kako tužitelj nije uspio u žalbenom dijelu ovog spora, to je zahtjev za naknadu zatraženih troškova žalbenog postupka valjalo odbiti.

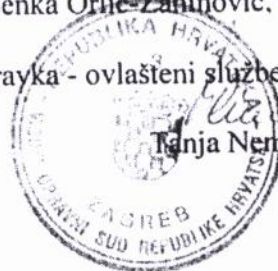
Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. i članka 79. stavka 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
Senka Orlic-Zaninović, v.r.

Za točnost otprajka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Zvezdane Nađ Dujmović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja JUST-GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Dužice 28, kojeg zastupa opunomoćenik Vladimir Treščec, odvjetnik u Zagrebu, Krapinska 14, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi komunalnog doprinosa, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, nakon usmene i javne rasprave, 06. ožujka 2018.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-363-03/16-04/78, URBROJ: 531-05-2-2-16-2 od 29. kolovoza 2016. i za naknadu troška upravnog spora u ukupnom iznosu od 6.250,00 kn.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-363-03/16-04/78, URBROJ: 531-05-2-2-16-2 od 29. kolovoza 2016. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, Zagreb KLASA: UP/I-363-02/15-08/6011, URBROJ: 251-13-32-1/009-16-14-LI od 29. travnja 2016. kojim je tužitelju pod točkom I 1. izreke utvrđena obveza plaćanja komunalnog doprinosa za građenje višestambene građevine oznake 1, obujma 7.317,62 m³ u Zagrebu, Samoborska cesta 121 i 121A, na k.č.br. 2605/1 k.o. Stenjevec, odnosno z.k.č. 5/57 k.o. Jankomir, u iznosu od 1.097.643,00 kn, utvrđenog proračunom troškova od 01. ožujka 2016., koji čini sastavni dio tog rješenja. Točkom 2. tog rješenja je određeno da komunalni doprinos s popustom od 10% iznosi 987.878,70 kn, te da ga je tužitelj dužan uplatiti u roku od 8 dana od konačnosti tog rješenja, a u protivnom je dužan platiti puni iznos komunalnog doprinosa koji dospijeva devetog dana od konačnosti rješenja. Točkom II 1 komunalni doprinos

724

umanjen je za već plaćeni iznos komunalnog doprinosa od 137.205,38 kn, prema kartici investitora KLASA: UP/I-363-02/08-08/456, URBROJ: 251-13-32-2/009-16-4-MD, koji je uplaćen na ime komunalnog doprinosa za građenje iste stambene građevine, tako da komunalni doprinos s popustom od 10% iznosi 850.673,32 kn, ako ga tužitelj plati u roku od 8 dana od dana konačnosti tog rješenja, a u protivnom gubi pravo na popust te je dužan platiti iznos od 960.437,62 kn, koji dospijeva devetog dana od dana konačnosti tog rješenja. Nadalje je određeno da u slučaju kašnjenja plaćanja iznosa, plaća zakonske zatezne kamate, te je određen popis i rok izgradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture, kao i obveza povrata sredstava ukoliko ih Grad Zagreb u navedenom roku ne izgradi, odnosno djelomično izgradi.

Tužitelj u tužbi i tijekom spora pobija zakonitost osporavanog rješenja, pri tome navodeći da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer su zanemarene odredbe Stečajnog zakona, odnosno činjenica je da je 07. studenoga 2014. otvoren stečajni postupak. Navodi da sukladno članku 70. stavku 1. Stečajnog zakona, Grad Zagreb predstavlja stečajnog vjerovnika, obzirom da je obveza plaćanja komunalnog doprinosa nastala prije nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, tj. nastala je 2008. te je kao takva i utvrđena rješenjem Gradskog ureda, KLASA: 363-02/08-08/456, URBROJ: 251-13-31-08-3 od 28. travnja 2008., odnosno prije nego što je nad njim otvoren stečajni postupak, kao i da tražbina plaćanja komunalnog doprinosa, sukladno članku 71. stavku 2. Stečajnog zakona predstavlja tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Napominje da kako je odredbom članka 96. Stečajnog zakona izričito propisano da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, pa smatra da je osporavanim i prvostupanjskim rješenjem povrijeđen zakon na njegovu štetu. Napominje da on nije univerzalni, već singularni pravni slijednik trgovačkog društva Just-graditeljstvo d.o.o. Zagreb, jer obveze njegovog pravnog prednika ne prelaze na njega u cijelosti. Ukazuje kako vjerovnici stečajne mase, za razliku od stečajnih vjerovnika, ne ostvaruju svoje tražbine podnošenjem prijave u stečajnom postupku, niti se njihove tražbine ispituju na ročištu. Navodi da njihova potraživanja ne potpadaju pod režim koji vrijedi za tražbine stečajnih vjerovnika, te se u stečajnom postupku, u skladu s pravilima Stečajnog zakona, prvo namiruju potraživanja vjerovnika stečajne mase, a tek potom potraživanja stečajnih vjerovnika. Navodi da je vjerovnicima stečajne mase, stečajni upravitelj dužan izvršavati obveze, neovisno o tome što prethodno nisu namireni stečajni vjerovnici. S druge strane napominje da stečajni vjerovnici mogu svoju tražbinu ostvarivati samo u stečajnom postupku i to temeljem prijave iste stečajnom upravitelju u strogim zakonskim rokovima, jer u protivnom gube pravo na namirenje. Ističe da ukoliko bi pobijano rješenje ostalo na snazi, tada bi se Grad Zagreb, umjesto stečajnim vjerovnikom, što sukladno izričito zakonskoj normi i jest, smatrao vjerovnikom stečajne mase, a što bi za posljedicu imalo dovođenje ostalih stečajnih vjerovnika tužitelja u neravnopravan položaj s Gradom Zagrebom, odnosno do povrede prava na jednakost pred zakonom zajamčena odredbama članka 14. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, kao i do poremećaja u procesu razmjernog namirenja njihovih tražbina u stečajnom postupku. Smatra da je Grad Zagreb, kao stečajni vjerovnik, nakon objave rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad tužiteljem, imao dužnost, poput svih ostalih stečajnih vjerovnika tužitelja, prijaviti svoju tražbinu u stečajnom postupku u zakonom propisanom roku, te da je propuštanjem takve radnje izgubio mogućnost namirenja svoje tražbine na plaćanje predmetnog komunalnog doprinosa. Napominje da se radilo o uvjetnoj tražbini, odnosno tražbini koja još u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije dospjela na naplatu.

Predlaže sudu da poništi osporavano i prvostupanjsko rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja, a obzirom da su tužbeni navodi identični žalbenim navodima.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i opunomoćenice zainteresirane osobe, te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.), o čemu je tuženik bio upozoren u pozivu za raspravu.

Na raspravi tužitelj je odustao od prijedloga za odgodni učinak tužbe, obzirom da sud o tom prijedlogu nije odlučio do današnjeg ročišta. Istakao je da je osporavanim rješenjem utvrđena samo visina komunalnog doprinosa, iako je ta obveza kao pravo tuženika i zainteresirane osobe na naplatu postojala i prije otvaranja stečajnog postupka, pa ju je trebalo prijaviti kao uvjetnu tražbinu prema odredbi članka 73. ranije važećeg Stečajnog zakona, koji se primjenjuje u ovom predmetu, a prema kojem sve nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnog postupka. Komunalna obveza u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije bila dospjela, ali je postojala kao obveza i zbog toga je trebala biti prijavljena kao uvjetna tražbina, jer se ne može neko tijelo s javnim ovlastima pojaviti u stečajnom postupku kao vjerovnik stečajne mase za potraživanja koja su nastala prije otvaranja postupka.

Zainteresirana osoba smatra da se odredba članka 73. Stečajnog zakona na koji se tužitelj poziva ne može primijeniti u konkretnom predmetu, jer zainteresirana osoba nije ni mogla prijaviti svoje potraživanje, jer ono ni jednim aktom nije bilo ni utvrđeno sve do donošenja prvostupanjskog rješenja od 29. travnja 2016., odnosno obveza je nastala tek nakon otvaranja stečajnog postupka.

Tužitelj smatra da Grad Zagreb kao osoba s javnim ovlastima mora kao i svi drugi vjerovnici pratiti Narodne novine i oglase u svezi stečajnih postupaka, jer kada bi se svi vjerovnici na ovaj način odnosili prema stečajnim postupcima, onda bi svi dobili pravo da postanu vjerovnici stečajne mase što svakako nisu. Zainteresirana osoba je tek dvije godine nakon otvaranja stečajnog postupka utvrdila ovu obvezu, umjesto da ju je utvrdila u roku od 60 dana od otvaranja stečajnog postupka, kako bi ju stečajni upravitelj mogao ispitati, jer tada ne bi došlo do ovakve konstelacije.

Zainteresirana osoba je istakla da nije predmetnu obvezu utvrdila dvije godine nakon otvaranja stečajnog postupka, jer je ranije prvostupanjsko rješenje iz 2008. bilo poništeno rješenjem tuženika iz 2008., te je ponovila da tražbina nije nastala do donošenja prvostupanjskog rješenja od 29. travnja 2016.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika priložen uz odgovor na tužbu.

Uvidom u prvostupanjsko rješenje od 29. travnja 2016. sud je utvrdio da je navedenim rješenjem tužitelju utvrđena obveza plaćanja komunalnog doprinosa kako je to navedeno u izreci. U obrazloženju je navedeno da je u prethodnom postupku u ovoj upravnoj stvari komunalni doprinos bio utvrđen rješenjem od 28. travnja 2008. u odnosu na dva obveznika, ali je po žalbi tužitelja u kojoj je tužitelj isticao da je jedini obveznik, tuženik rješenjem od 29. lipnja 2015. poništio navedeno rješenje i predmet vratio na ponovni postupak. Prvostupanjsko tijelo je donijelo rješenje pozivom na članak 32. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj: 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 110/04. i 178/04.), te na članak 4. stavak 1. Odluke o komunalnom doprinosu (Službeni glasnik Grada Zagreba broj: 4707. i 16/07.).

Uvidom u osporavano rješenje od 29. kolovoza 2016., sud je utvrdio da je žalba tužitelja odbijena, s obrazloženjem da je u ovoj upravnoj stvari tužitelj koji je u stečaju pravni slijednik JUST GRADITELJSTVA d.o.o.

Odredbom članka 32. stavka 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da je tijelo državne uprave koje donosi akt na temelju kojeg se može graditi, dužno u roku od 8

dana od dana podnošenja zahtjeva za izdavanje tog akta jedan primjerak projektne dokumentacije dostaviti upravnom odjelu jedinice lokalne samouprave nadležnom za poslove komunalnog gospodarstva, radi donošenja rješenja o komunalnom doprinosu.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da rješenje o komunalnom doprinosu donosi upravno tijelo jedinice lokalne samouprave nadležno za komunalno gospodarstvo, na temelju odluke o komunalnom doprinosu iz članka 23. stavka 3. ovoga Zakona, u postupku pokrenutom po zahtjevu stranke ili po službenoj dužnosti.

Stavkom 3. navedenog članka Zakona propisano je da rješenje iz stavka 2. ovoga članka obvezatno sadrži:

1. iznos sredstava komunalnog doprinosa koji je obveznik dužan platiti,
2. način i rokove plaćanja komunalnog doprinosa,
3. prikaz načina obračuna komunalnog doprinosa za građevinu koja se gradi,
4. popis objekata i uređaja komunalne infrastrukture koje će jedinice lokalne samouprave izgraditi u skladu s Programom gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture,

5. obvezu jedinice lokalne samouprave o razmjernom povratu sredstava u odnosu na izgrađenost objekata i uređaja komunalne infrastrukture iz točke 4. ovoga stavka i ostvareni priliv sredstava.

Prema ocjeni suda, osporavanim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Naime, u konkretnom slučaju tražbina Grada Zagreba utvrđena je tek prvostupanjskim rješenjem od 29. travnja 2016., koje je postalo konačno 29. kolovoza 2016., pa predmetna obveza plaćanja komunalnog doprinosa nije mogla biti prijavljena u roku od 60 dana nakon otvaranja stečajnog postupka 07. studenog 2014., jer nije utvrđena konačnim rješenjem prije otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj s pravom prigovara da je tuženik u prethodnom postupku o žalbi podnesenoj 2008. nerazumno dugo rješavao i rješenje donio tek 2015., ali tužitelj ničim nije dokazao da je pravnim sredstvima koja su mu bila na raspolaganju požurivao donošenje tog rješenja.

O trošku upravnog spora sud je odlučio na temelju članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima kojim je propisano da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu, 06. ožujka 2018.

Sutkinja:
Tamara Bogdanović, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. i čl. 70. ZUS-a).

DNA:

1. Odvjetnik Vladimir Trešćec, 10000 Zagreb, Krapinska 14
2. Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Ulica Republike Austrije 20
3. Grad Zagreb, Gradski ured za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, 10000 Zagreb, Trg Stjepana Radića 1
4. U spis

Za točnost otpavka - ovlašteni službenik:
Snježana Miletić

RECEIVED

12-03-2018